

Можжих си, и мѣ рекла: Знай, защо возлюблен-
наго ти Антіоха, братъ ти Доруфоръ иска да
го укіе. Кантакузинъ като чвалъ, отишалъ по-
скоро въ майчинътъ си палатъ, и намѣрилъ До-
руфора чи ималъ саката си гола, а майка мѣ
а держала отъ средата, и се корила да непо-
скуче Александра. Кантакузинъ като отишалъ,
зелъ саката отъ рѣжката мѣ, и зелъ да го удари,
и го укорасовалъ много. Тогава царицата вѣзла
въ палатъта, и извадила Александра. Доруфоръ
като го видѣлъ спасилсе врѫхъ него съ но-
жътъ за да да го ударе: Но Александъръ измѣнилъ
саката си, и рекълъ: Доруфоре, знай, за-
що моѧта смърть е твоа смърть, и на сич-
кійтъ ти родъ, защо Македонската смърть
ни е като вашата. Ако укіете мене, малка вреда
ще направите на Александра: но кога ме по-
търси Александъръ, не знамъ гдѣ ще се скрьете.
Твърдѣлъ докрѣ знаете колко царѣца, и госпо-
дари има до днесъ на землята изгубени. Гос-
подаръ ми Александъръ, ако знаеше това, защо
царица Кандаки убива вѣстниците мѣ, не ще-
ше да ме прати, ами самъ си доходяше съ вой-
ската си. Кандаки поглѣдила Александра, за-
мѣла се и рекла: мѣдръю човѣкъ на сърдцето
си крѣ мысжъта, и съ юначеството си от-
важда стражътъ, и се избавлява.

ДОРУФОРЪ ВОЗЛЮБАВА АЛЕКСАНДРА.

Доруфоръ като чвалъ тїа дѣмы упалилсе: Я
Кандаки съ Кантакузина пренѣдели Александра,
и се цѣлавали съ Доруфора, и фанали любовъ
голѣма. Кандаки дала на Александра скрышомъ